

NICHOLS

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 16ης Σεπτεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-404/02,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ,

την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), με απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης

Nichols plc

κατά

Registrar of Trade Marks,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: Μύγικα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2003,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Nichols plc, εκπροσωπούμενη από τον C. Morcom, QC,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την P. Ormond, επικουρούμενη από τον D. Alexander, barrister,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Γ. Σκιάνη και Σ. Τρεκλή,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues και την A. Bodard-Hermant,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την K. Banks,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιανουαρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Nichols plc (στο εξής: Nichols), εταιρίας εγκατεστημένης στο Ηνωμένο Βασίλειο, και του Registrar of Trade Marks (διευθυντή του γραφείου καταχωρίσεως σημάτων) σχετικά με την άρνηση καταχωρίσεως ως σήματος, για ορισμένα προϊόντα, ενός διαδεδομένου επωνύμου.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 2 της οδηγίας 89/104, που τιτλοφορείται «Σημεία από τα οποία είναι δυνατόν να συνιστάται ένα σήμα», έχει ως εξής:

«Το σήμα μπορεί να συνιστάται από οποιαδήποτε σημεία επιδεχόμενα γραφικής παράστασης, ιδίως δε από λέξεις, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος προσώπων, από εικόνες, γράμματα, αριθμούς, το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας του, εφόσον τα σημεία αυτά μπορούν από τη φύση τους να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων».

- 4 Το άρθρο 3 της ίδιας οδηγίας, που τιτλοφορείται «Λόγοι απαραδέκτου ή ακυρότητας», ορίζει τα εξής:

«1. Δεν καταχωρούνται ή, εάν έχουν καταχωρισθεί, είναι δυνατόν να κηρυχθούν άκυρα:

α) τα σημεία από τα οποία δεν δύναται να συνίσταται ένα σήμα,

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα,

[...]»

- 5 Το άρθρο 6, που τιτλοφορείται «Περιορισμός των αποτελεσμάτων του σήματος», ορίζει τα εξής:

«1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές,

α) το όνομά του και τη διεύθυνσή του.

[...]

εφόσον η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο.

[...]

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 6 Η Nichols υπέβαλε στον Registrar of Trade Marks αίτηση καταχώρισεως ως σήματος του επωνύμου «Nichols» για, μεταξύ άλλων, αυτόματες μηχανές πωλήσεως, καθώς και για τρόφιμα και ποτά που γενικώς πωλούνται από τις μηχανές αυτές.
- 7 Με απόφαση της 11ης Μαΐου 2001, ο Registrar of Trade Marks δέχθηκε την αίτηση όσον αφορά τις αυτόματες μηχανές πωλήσεως, αλλά την απέρριψε κατά τα λοιπά.
- 8 Ο Registrar of Trade Marks τόνισε ότι το επώνυμο «Nichols», συμπεριλαμβανομένων της φωνητικά ισοδύναμης μορφής του «Nicholls» και της μορφής του στον ενικό «Nichol», είναι διαδεδομένο στο Ηνωμένο Βασίλειο με βάση το πόσες φορές εμφανίζεται στον τηλεφωνικό κατάλογο του Λονδίνου.
- 9 Όσον αφορά τα προϊόντα διατροφής και τα ποτά, το επώνυμο αυτό δεν έχει συνεπώς, αυτό καθεαυτό, την ικανότητα να προσδιορίζει το ότι τα προϊόντα αυτά

προέρχονται από μία και την αυτή επιχείρηση. Λαμβανομένων υπόψη των σχετικών δραστηριοτήτων και του δυνητικού μεγέθους της αγοράς των αγαθών αυτών, το επώνυμο «Nichols» θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και από άλλους παρασκευαστές και προμηθευτές. Συνεπώς, είναι μάλλον απίθανο να θεωρηθεί από το κοινό ότι υφίσταται μόνον ένας επιχειρηματίας που ασκεί δραστηριότητα στην αγορά αυτή υπό το εν λόγω επώνυμο. Κατά συνέπεια, το σήμα που προσδιορίζεται από το επώνυμο αυτό στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα για τα προϊόντα διατροφής και τα ποτά.

- 10 Αντιθέτως, όσον αφορά τις αυτόματες μηχανές πωλήσεως, η αγορά είναι πιο περιορισμένη, περιλαμβάνουσα λιγότερους ενεργούς επιχειρηματίες. Επομένως, το σήμα μπορεί να καταχωριστεί για τα προϊόντα αυτά.
- 11 Η Nichols άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως της 11ης Μαΐου 2001 ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division.
- 12 Το δικαστήριο αυτό παρατηρεί ότι το United Kingdom Trade Marks Registry (γραφείο σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου) θεωρεί ότι η καταχώριση των ονομάτων και, ειδικότερα, των διαδεδομένων επωνύμων πρέπει να εξετάζεται με προσοχή, για να αποφεύγεται η χορήγηση αθέμιτου πλεονεκτήματος στον πρώτο αιτούντα. Γενικώς, όσο περισσότερο διαδεδομένο είναι ένα επώνυμο, τόσο λιγότερο το γραφείο αυτό μπορεί να δεχθεί την καταχώριση χωρίς να έχει αποδειχθεί ότι το επώνυμο αυτό έχει πράγματι αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα. Το εν λόγω γραφείο λαμβάνει επίσης υπόψη τον αριθμό των αγαθών και των υπηρεσιών, καθώς και τον αριθμό των προσώπων με το ίδιο ή παρόμοιο επώνυμο που ενδέχεται να επηρεαστούν από την καταχώριση.

- 13 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τίθεται το ζήτημα αν ένα απολύτως κοινό επώνυμο πρέπει να θεωρείται ότι στερείται διακριτικού χαρακτήρα μέχρις ότου αποκτήσει ένα τέτοιο χαρακτήρα διά της χρήσεως.
- 14 Το εν λόγω δικαστήριο θεωρεί ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη ο περιορισμός των αποτελεσμάτων του σήματος που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104, όσον αφορά την εκ μέρους τρίτου χρήση του ονόματός του. Κατά το δικαστήριο αυτό, όσο πιο ευρύς είναι ο δυνητικός περιορισμός που προβλέπει η διάταξη αυτή, τόσο λιγότερο η καταχώριση θα αποτελεί εμπόδιο για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί σε ποιο βαθμό οι περιορισμοί του άρθρου 6 της οδηγίας 89/104 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό του διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 15 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', εφαρμόζεται όχι μόνο στα ονόματα των φυσικών προσώπων, αλλά και στις εταιρικές επωνυμίες. Διερωτάται επιπλέον τι σημαίνει η έκφραση «χρηστά συναλλακτικά ήθη» που χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή.
- 16 Στο πλαίσιο αυτό, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Υπό ποιες συνθήκες είναι δυνατόν να απορριφθεί η αίτηση καταχώρισεως σήματος (ήτοι ενός “σημείου” που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 της οδηγίας 89/104/ΕΚ), το οποίο συνίσταται απλώς σε ένα επώνυμο, με το αιτιολογικό ότι το εν λόγω σήμα, αυτό καθεαυτό, “στερείται διακριτικού χαρακτήρα” κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας;

2) Ειδικότερα,

α) πρέπει ή

β) μπορεί να προβληθεί άρνηση καταχώρισεως ενός τέτοιου σημείου, το οποίο δεν έχει εισέτι αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως, αν το εν λόγω σημείο συνίσταται σε επώνυμο που είναι σύνηθες στο κράτος μέλος εντός του οποίου ζητείται η καταχώρισή του ως σήματος ή αν συνίσταται σε επώνυμο που είναι σύνηθες σε ένα ή περισσότερα από τα λοιπά κράτη μέλη;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, υπό α' ή β', δύνανται οι εθνικές αρχές να επιλύσουν το σχετικό ζήτημα με αναφορά στις εικαζόμενες προσδοκίες του μέσου καταναλωτή για τα επίμαχα αγαθά/υπηρεσίες εντός του κράτους μέλους, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους χαρακτήρα του επωνύμου, της φύσεως των επίμαχων αγαθών/υπηρεσιών και της διαδεδομένης (ή μη διαδεδομένης) χρήσεως επωνύμων στη σχετική αγορά;

4) Έχει σημασία, για να προσδιορισθεί αν ένα επώνυμο “στερείται διακριτικού χαρακτήρα”, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας, το ότι τα αποτελέσματα της καταχώρισεως ενός εμπορικού σήματος περιορίζονται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α';

5) Αν ναι,

α) πρέπει η λέξη “όνομα” στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας να νοηθεί ως περιλαμβάνουσα και εταιρία ή επιχείρηση, και

β) τι σημαίνει η φράση “σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο”; Ειδικότερα, μπορεί η έκφραση αυτή να τύχει εφαρμογής όταν

i) ο καθού δεν εξαπατά, στην πραγματικότητα, το κοινό με τη χρήση του δικού του επωνύμου, ή

ii) όταν ο καθού απλώς προκαλεί, διά του τρόπου αυτού, αθέλητη σύγχυση;»

Επί των τεσσάρων πρώτων προδικαστικών ερωτημάτων

- 17 Με τα τέσσερα πρώτα ερωτήματα, που πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν υπό ποιες προϋποθέσεις πρέπει να εκτιμάται, στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104, αν έχει ή όχι διακριτικό χαρακτήρα ένα σήμα που συνίσταται σε ένα επώνυμο, ειδικότερα όταν το επώνυμο αυτό είναι διαδεδομένο, και αν το γεγονός ότι τα αποτελέσματα της καταχώρισεως του σήματος περιορίζονται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας επηρεάζει την εκτίμηση αυτή.

Παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο

- 18 Η Nichols φρονεί ότι δεν μπορεί να απορριφθεί η καταχώριση ενός σήματος με το αιτιολογικό και μόνον ότι πρόκειται για διαδεδομένο επώνυμο. Θεωρεί ότι είναι

αυθαίρετο το κριτήριο που αντλείται, στη διαφορά της κύριας δίκης, από τον αριθμό των προσώπων που εμφανίζονται με το επώνυμο αυτό στον τηλεφωνικό κατάλογο του Λονδίνου. Τα επώνυμα δεν μπορούν να τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισεως, αυστηρότερης από τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στα λοιπά σημεία που μπορούν να αποτελούν σήμα. Όπως όλα τα λοιπά σημεία, τα επώνυμα πρέπει να καταχωρίζονται όταν παρέχουν τη δυνατότητα να διακρίνονται, ανάλογα με την προέλευσή τους, τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση. Κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104.

- 19 Η Ελληνική και η Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, φρονούν επίσης ότι τα επώνυμα, ακόμη και όταν είναι διαδεδομένα, πρέπει να αντιμετωπίζονται όπως και οι λοιπές κατηγορίες σημείων, με βάση τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες πρόκειται και την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού όσον αφορά τη λειτουργία του σήματος να προσδιορίζει την προέλευσή του.
- 20 Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου φρονεί ότι είναι απίθανο ένα διαδεδομένο επώνυμο να προσδιορίζει μόνον τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες της επιχειρήσεως που ζητεί την καταχώριση του εν λόγω επωνύμου ως σήματος. Ένα σήμα που δεν προσδιορίζει αποκλειστικά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες συγκεκριμένης επιχειρήσεως δεν μπορεί να καταχωριστεί, για τον λόγο ότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104. Στην περίπτωση αυτή, δεν πληροί τη λειτουργία προσδιορισμού της προελεύσεως. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εικαζόμενες προσδοκίες του μέσου καταναλωτή όσον αφορά το σήμα. Τα λαμβανόμενα υπόψη στοιχεία μπορούν να περιλαμβάνουν το γεγονός ότι το επώνυμο είναι κοινό, τον αριθμό των επιχειρήσεων που παρέχουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του επίμαχου είδους, καθώς και τη διαδεδομένη ή όχι χρήση των επωνύμων στον οικείο τομέα.
- 21 Η Γαλλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η Επιτροπή, φρονούν ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104

δεν επηρεάζει την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας.

Η απάντηση του Δικαστηρίου

- 22 Το άρθρο 2 της οδηγίας 89/104 περιέχει έναν «ενδεικτικό» σύμφωνα με την έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής κατάλογο σημείων από τα οποία είναι δυνατόν να συνίσταται ένα σήμα αν τα σημεία αυτά μπορούν να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων, ήτοι αν μπορούν να επιτελούν τη λειτουργία του σήματος που έγκειται στο να προσδιορίζει την προέλευση. Ο κατάλογος αυτός αναφέρει ρητώς τα «ονόματα προσώπων».
- 23 Κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, με την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων (βλ. αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2002, C-299/99, Philips, Συλλογή 2002, σ. I-5475, σκέψεις 59 και 63, και της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-218/01, Henkel, Συλλογή 2004, σ. I-1725, σκέψη 50).
- 24 Συναφώς, η επίμαχη διάταξη δεν διακρίνει μεταξύ των σημείων διαφορετικής φύσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 8ης Απριλίου 2003, C-53/01 έως C-55/01, Linde κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-3161, σκέψη 42, και, όσον αφορά την πανομοιότυπη διάταξη που περιέχεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), διάταξη της 28ης Ιουνίου 2004, C-445/02 P, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-6267, σκέψη 21].

25 Τα κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων που συνίστανται σε όνομα προσώπου είναι συνεπώς τα ίδια με εκείνα που εφαρμόζονται στις λοιπές κατηγορίες σημάτων.

26 Στα σήματα αυτά δεν μπορούν να εφαρμόζονται αυστηρότερα γενικά κριτήρια εκτιμήσεως αντλούμενα, για παράδειγμα,

— από προκαθορισμένο αριθμό προσώπων που φέρουν το ίδιο όνομα, πέραν του οποίου το όνομα αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι στερείται διακριτικού χαρακτήρα,

— από τον αριθμό των επιχειρήσεων που παρέχουν προϊόντα ή υπηρεσίες του είδους των προϊόντων ή υπηρεσιών που αναφέρονται στην αίτηση καταχώρισης και

— από τη διαδεδομένη ή όχι χρήση επωνύμων στον οικείο τομέα.

27 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος, ανεξάρτητα από την κατηγορία στην οποία εμπίπτει, πρέπει να αποτελεί αντικείμενο συγκεκριμένης εκτιμήσεως.

- 28 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, μπορεί βεβαίως να προκύψει, για παράδειγμα, ότι η αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι αναγκαστικά η ίδια για εκάστη των κατηγοριών και ότι, επομένως, μπορεί να αποδειχθεί δυσχερέστερη η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων ορισμένων κατηγοριών απ' ό,τι εκείνων άλλων κατηγοριών [βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Henkel, σκέψη 52, καθώς και, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, την απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-468/01 P έως C-472/01 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 36, και προπαρατεθείσα διάταξη Glaverbel κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 23].
- 29 Ωστόσο, το γεγονός ότι είναι ενδεχομένως δυσχερέστερη η συγκεκριμένη εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα ορισμένων σημάτων δεν μπορεί να δικαιολογήσει την υπόθεση ότι τα σήματα αυτά στερούνται a priori διακριτικού χαρακτήρα ή δεν μπορούν να τον αποκτήσουν παρά μόνο λόγω της χρήσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104.
- 30 Όπως και μια λέξη της καθομιλουμένης, έτσι και ένα διαδεδομένο επώνυμο μπορεί να επιτελέσει τη λειτουργία του σήματος να προσδιορίζει την προέλευση και να διακρίνει συνεπώς τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, όταν δεν προσκρούει σε λόγο απαραδέκτου της καταχώρισεως διαφορετικό από αυτόν που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104, ήτοι, για παράδειγμα, στον γενικό ή περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος ή ακόμη στην ύπαρξη προγενέστερου δικαιώματος.
- 31 Η καταχώριση σήματος συνισταμένου σε επώνυμο δεν μπορεί να αποκλειστεί για να αποφευχθεί η χορήγηση πλεονεκτήματος στον πρώτο αιτούντα, καθόσον η οδηγία 89/104 δεν περιέχει καμία σχετική διάταξη, ανεξάρτητα από την κατηγορία στην οποία εμπίπτει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

32. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104 επιτρέπει στους τρίτους τη χρήση, στις συναλλαγές, του ονόματός τους δεν επηρεάζει την εκτίμηση της υπάρξεως διακριτικού χαρακτήρα του σήματος η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας.
33. Συγκεκριμένα, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104 περιορίζει γενικώς, υπέρ των επιχειρηματιών που φέρουν πανομοιότυπο ή παρόμοιο όνομα με το καταχωρισμένο σήμα, το δικαίωμα που το σήμα αυτό παρέχει μετά την καταχώρισή του, ήτοι μετά τη διαπίστωση της υπάρξεως διακριτικού χαρακτήρα του σήματος. Συνεπώς, το άρθρο αυτό δεν μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συγκεκριμένη εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, πριν από την καταχώρισή του.
34. Επομένως, στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104, η εκτίμηση της υπάρξεως ή μη διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος που συνίσταται σε ένα, ακόμη και διαδεδομένο, επώνυμο πρέπει να πραγματοποιείται συγκεκριμένα, με βάση τα κριτήρια που εφαρμόζονται σε κάθε σημείο καλυπτόμενο από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, με την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων. Το γεγονός ότι τα αποτελέσματα της καταχωρίσεως του σήματος περιορίζονται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας δεν επηρεάζει την εκτίμηση αυτή.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

35. Όσον αφορά το πέμπτο ερώτημα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι υποβλήθηκε μόνο για την περίπτωση κατά την οποία θα εδίδετο καταφατική απάντηση στο τέταρτο ερώτημα. Επομένως, δεν χρειάζεται να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, στον βαθμό που στο τέταρτο ερώτημα δόθηκε αρνητική απάντηση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 36 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

Στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, η εκτίμηση της υπάρξεως ή μη διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος που συνίσταται σε ένα, ακόμη και διαδομένο, επώνυμο πρέπει να πραγματοποιείται συγκεκριμένα, με βάση τα κριτήρια που εφαρμόζονται σε κάθε σημείο καλυπτόμενο από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, με την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων. Το γεγονός ότι τα αποτελέσματα της καταχώρισεως του σήματος περιορίζονται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας δεν επηρεάζει την εκτίμηση αυτή.

(υπογραφές)